

Večernik

Leto II. (IX.), šte. 207

Maribor, sreda 12. septembra 1928

»JUTRA«

Izhaja razun nedelje in praznikov vsak dan ob 16. uri
Račun pri poštnem ček. zav. v Ljubljani št. 11.409
Velja mesečno, prejetan v upravi ali po pošti 10 Din, dostavljen na dom pa 12 Din

Telefon:
Uredn. 440 Uprava 455

Uredništvo in uprava: Maribor, Aleksandrova cesta št. 13
Oglaš po tarifu
Oglaš sprejema tudi oglašni oddelček »Jutra« v Ljubljani, Prešernova ulica št. 4

Italijanska posest v Dalmaciji

OKROG 15.000 ha DALMATINSKE PLODNE ZEMLJE ŽE V ITALIJANSKI POSESTI. — OSTRA KRITIKA NEDELAVNOSTI DR. KOROŠČEVE VLADE.

BEOGRAD, 12. septembra. Danes se je vršila seja skupščinskega odbora, ki razpravlja o zakonskem načrtu o likvidaciji agrarnih odnosov v Dalmaciji. Takoj uvodoma je predsedujoči poslanec dr. Šečerov sporočil, da se minister agrarne reforme, Daka Popović ne more udeležiti seje, ker je na službenem potovanju po Srbiji. Ker pa se bliža rok, ki ga je postavila narodna skupščina za rešitev tega zakonskega predloga, naj bi odbor v odsotnosti ministra sprejel predloženi zakonski načrt.

Prvi se je nato oglašil k besedi zemljoradniški poslanec Čeda Kokanović, ki je po daljšem govoru silno ostro grajal postopanje in nedelavnost vlade. Naglašal je, da vlada dr. Korošča do danes ni storila prav nič, da bi popravila težko stanje v državi. Ministri so popolnoma nesposobni, da bi vršili svoje posle. Le razmeram je pripisovati, da so sploh mogli postati ministri. Kaj pomaga, če sprejema narodna skupščina zakon ske predloge, če jih pa ministri zavlačujejo ali onemogočajo njihovo uveljavljanje. Zato bi bilo mnogo bolj pametno, če bi se narodna skupščina sploh zaprla. A ne samo posamezni ministri, temveč tudi cela vlada sabotira delo narodne skupščine. Kljub govoricenju in naglašanju delavnosti Koroščevega režima med parlamentarnimi počitnicami, ni deloval niti eden skupščinski odbor. In je sedaj, ko se je v zadnjem trenu-

ku sestel odbor za ureditev agrarnih odnosov v Dalmaciji, vlada ne smatra za potrebno, da bi prisostvovala seji odbora. Govornik je zato zahteval, da naj se minister agrarne reforme brzojavno pozove, da se takoj vrne v Beograd, ker brez njega ni mogoče razpravljati o tem zakonskem načrtu. Minister mora namreč dati razna važna pojasnila o zakonu. Pred vsem mora natočiti čistega vina, ali je res, da je že skoro polovica vseh zemljišč v Dalmaciji v rokah in posesti italijanskih državljanov in optantov. Poslanec Kokanović je dalje naglašal, da je minister agrarne reforme sam najhuje obtožil vlado, ko je izjavil, da bi moral biti ta zakon sprejet že pred ratifikacijo nettunskih konvencij. Dvomi, da sploh še moremo razpravljati o teh vprašanjih, ker ni znano, v koliko imamo vezane roke po nettunskih konvencijah.

V enakem smislu je govoril še poslanec Voja Lazić, nakar je načelnik v ministrstvu agrarne reforme, Turina, zavračal izvajanja svojih predgovornikov, naglašajoč, da je v Dalmaciji le 14.500 ha plodne zemlje v italijanski posesti.

Končno je poslanec Kokanović vložil pismen predlog, da naj se ministra agrarne reforme brzojavno pokliče na sejo, seja pa dotlej odgodi. Predlog je bil sprejet, nakar je bila seja zaključena. Prihodnja bo sklicana pismeno.

Dr. Maček o radikalih

ZAGREB, 12. septembra. Glede na vesti iz Beograda o bližajočih se pogajanjih med Kmečko-demokratsko koalicijo in radikali, pristaši glavnega odbora, je izjavil predsednik KDK, dr. Maček, na vprašanje novinarjev, ali bi bila Kmečko-demokratska koalicija pripravljena, da prične taka pogajanja, sledeče: »Nas niti najmanj ne zanimajo notranje razmere radikalne stranke. Imamo že predrago plačane izkušnje, da so napram Hrvatom vsi radikali enaki. Ravno zato ne more biti za nas nikdo niti več niti manj diskvalificiran. Za nas so vsi radikali isto kakor Puniša Račić, Ninko Perić, Toma Popović in njegov prijatelj, minister za vere, Dragiša Cvetković. Odveč bi bilo, ako bi prišli ljudje take vrste k nam, ker se z njimi sploh ne bi razgovarjali in bi doživeli v Zagrebu popolno politično blamažo.«

Kraljevina Albanija in Jugoslavija

BEOGRAD, 12. septembra. Današnja »Politika« poroča, da se bo naš poslanik v Tirani, Mihajlović, ki se že nekaj časa mudi v Beogradu, v kratkem vrnil na svoje službeno mesto v Tirano, kar bi značilo priznanje albanske kraljevine s strani naše države. V zunanjem ministertvu to vest odločno dementirajo in naglašajo, da o kakem priznanju Albanije za kraljevino doslej ne more biti niti govora. Naša vlada namreč namreč počaka, kaj bosta storili Francija in Anglija in bo šele potem izvršila tudi svoj sklep.

Bolgarska kriza

BEOGRAD, 12. septembra. Iz Sofije poročajo, da je sporazum za rešitev bolgarske vladne krize že dosežen. Vlado bo sestavil demokratski blok in bosta v njej tudi Cankov in Burov. Od prejšnjih ministrov ostaneta dalje Molov in Najdenov. Glede imenovanja novega vojnega ministra je prepuščena odločitev kralju Borisu. Novo vlado bo sestavil najbrže Ljapčev, ki bo danes popoldne sprejet od kralja v daljši avdijenci.

Zarota na Španskem

PARIZ, 12. septembra. Listi poročajo, da je bila na Španskem odkrita nova velika zarota, ki je nameravala odstraniti Primo de Rivero in njegov režim. Izvršenih je bilo že več tisoč aretacij. Med drugimi so bili aretirani tudi 4 generali.

Bitka s kaznjenci

NEWYORK, 12. septembra. Iz kaznilnice v Baton Rouge v Louisiani je pobegnilo 13 nevarnih zločincev. Napadli so najprej jetniške paznike, nakar so se polastili njihovega orožja. Med zločinci in jetniškimi pazniki se je pri zasledovanju vnela pravcata bitka, v kateri je padlo 6 zločincev, 4 kaznjenci in 4 pazniki pa so bili težko ranjeni. Ostalim zločincem se je posrečilo, da so pobegnili preko Misisipija.

125krat na Matterhornu.

Vodnik turistov Herman Zerren je te dni dovršil svojo 125. turo na Matterhorn, ki je visok 4505 metrov. To je velik planinarski rekord.

Murska Krajina se otresa političnih parazitov

LEPA ZAUPNIŠKA ZBORA KDK V MURSKI SOBOTO IN BELTINCIH. — »RADIKALOV V PREKMURJU NI VEČ«, IZJAVLJAJO NAJODLIČNEJŠI ZA STOPNIKI TAMOŠNJEGA NARODA.

Za preteklo nedeljo dopoldne je poslovni odbor KDK za okraj Murska Sobota sklical k Dobruju v Murski Soboti zborovanje zaupnikov celega okraja. Odziv je bil izreden. Zbralo se je iz vseh občin okraja nad 400 zaupnikov, po izjavah nepristranskih poznavalcev ljudi sam cvet tamošnjega kmečkega naroda, mnogo županov, občinskih odbornikov in drugi ugledni moške. Znano je, da je bilo Prekmurje še pri zadnjih volitvah lanskega septembra zopet eldorado raznih radikalnih političnih desperadov in parazitov. Z bombastičnimi obljubami zlasti glede agrarne zemlje so preslepili narod, da je v velikem številu glasoval proti svojim slovenskim koristim za priganjače velesrbskih hegemonistov. Ko je eden izmed govornikov na nedeljskem shodu hotel argumentirati nemožnost, da bi Prekmurci še kedaj nasledili radikalnim obljubkarjem, se je čul iz ust zbranih kmečkih veljakov soglasen klic: »Radikalcev v Prekmurju ni več«. Znamenje, da se je ubogi, od političnih parazitov toli izkoriščani narod Murske krajine začel otresati pijavk in da pričinja preso-jati položaj trezno in stvarno.

To je dokazal tudi ves potek zborovanja. Kdor je bil doslej na raznih zborih v Prekmurju, je videl, kako so Prekmurci mirni, skoro hladni. V nedeljo pa so se ob govori narodnega poslanca dr. Pivka in min. v p. dr. Kukovca razvneli skoro do ekstaze. Skoro pri vsakem stavku so burno odobraval s takšno vervo in iz polne duše, da je predsednik zbora, izkušen prekmurški politični delavec, sam moral izjaviti, da kaj takšnega še ni doživel. Ovacij naroda politiki KDK ni hotelo biti konec in le težko so se zbrani moške in mladeniči po triurnem zborovanju odločili na razhod.

Zborovanje je otvoril in vodil v imenu poslovnega odbora KDK g. notar Koder.

Nar. posl. dr. Pivko je v daljšem, temperamentnem govoru orisal vso gnolobo in nezmožnost današnjega režima, ki je dovedel do strašne katastrofe dne 20. junija in ki vključuje te katastrofe nadaljuje svojo prejšnjo politiko nasilja in krivice, vodečo v nove še težje katastrofe. Pojasnil je tudi narodu veleizdajsko amputaško akcijo hegemonistov, podprto od SLS in njenega voditelja dr. Korošča.

Min. v p. dr. Kukovec je naslikal velik pomen koalicije, skupne borbe Slovencev in poštenih Srbov s Hrvati za spremembo nevzdržnih razmer v državi.

Na predlog predsednika poslovnega odbora KDK za okraj M. Sobota g. Cvetka je bila sprejeta resolucija, s katero se izreka zaupanje in pozdrav vodstvu KDK in neomajno zaupanje in zvestoba njeni politiki. Obema šefoma KDK sta bila poslana brzojavna pozdrava.

Vršila se je še razprava o volitvah v okrajni cestni odbor. Izvoljenje bil poseben volilni odbor KDK, sestojec iz 6 moških, ki bo skupno s poslovnim odborom KDK imel nalogo, da tekom prihodnjih dni sestavi kandidatsko listo KDK za te volitve.

Ob koncu zborovanja je prispele tudi še obl. poslanec g. Petovar, ki so ga zborovalci iskreno pozdravili.

Vršil se je nato skupen obed, pri katerem so bile izrečene nazdravice KDK od gg. dr. Kukovca, Cvetka, Šafrana, dr. Pivka, Petovarja itd.

Zborovanje je napravilo najlepši vtis po svoji globoki stvarnosti. Prekmurje si želi velikega javnega zbora KDK, pri katerem bi govorila oba predsednika gg. Pribičević in dr. Maček.

Popoldne se je vršilo v dvorani pri Kroni v Beltincih zaupniško zborovanje za dolnjelendavski okraj, obiskano predvsem iz beltinskega okoliša. Prišli so pa tudi delegati iz lendavskega okoliša vključno veliki oddaljenosti. Bilo je nad 100 delegatov.

Zborovanje je vodil g. Horvat, govorili so gg. dr. Pivko, dr. Kukovec in Petovar, slednji o poslovanju oblastne skupščine ter o volitvah okrajnega cestnega odbora.

Oglašila se je še cela vrsta kmečkih govornikov z različnimi zadevami: agrarna reforma, prodaja šum, železniška vprašanja, delavska vprašanja itd.

Izvolil se je tudi tu poseben odbor, ki ima nalogo, da sestavi kandidatsko listo KDK za volitve v okrajni cestni odbor.

Na konjih v pešce

KRAKOV, 12. septembra. Pri vojaških manevrih, ki se vrše v okolici mesta, se je pripetila težka nesreča. Več konjeniških švadronov je jezdilo v največjem diru proti strelskim jarkom pehote. Namesto, da bi se pri strelskih jarkih ustavili, so šli kar preko pehote. Štirideset vojakov je bilo pri tem težko ali lahko ranjenih.

Točne kobilice

Newyorške parke obiskuje neka vrsta kobilic, ki se odlikuje po izredni točnosti. Te kobilice se pojavijo v velikih rojih vsako 17. leto. Kobilice so dolge nekaj preko 2 cm, samice ležejo jajca po listju grmovja, ličinke se zavijejo ter zro koreninice 17 let. Baie ne napravijo prevelike škode. Letos je bilo zopet leto tega točnega obiska.

Milijarska dedščina našega državljan.

Policijskega kapetana v Subotici, Mladena Prodanovića je doletela nenavadna sreča. Po svojem sorodniku Gjorgiju, tarmerju v državi Oregon v Zedinjenih državah, je podedoval namreč ogromno premoženje v znesku 30 milijonov dolarjev, ali v naši valuti 1.700 milijonov dinarjev. Gjorgije Prodanović, ki je umrl pred 3 leti, je imel v Ameriki velikanske komplekse zemlje, gozdov in velike vloge po raznih banki. Ker ameriške oblasti dolgo niso mogle najti njegove dedišče, so posestvo vnovčile, denar pa naložile v državno banko. Zunanje ministertvo Zedinjenih držav je o iskanju srečnih dedičev sedaj obvestilo naš zunanji urad in je bilo tako kmalu ugotovljeno, da sta srčna naslednika ogromnega premoženja subotički policijski kapetan Mladen Prodanović in njegov brat Julij, bančni uradnik v Temišvaru.

Kaznovano sleparstvo in nepojasnjien umor v Mariboru

Maribor, 12. sept.

Tudi včerajšnja popoldanska razprava proti Rudolfu Doberšku, ki je bil obtožen hudodelstva uboja, je končala s strogo obsodbo. Ker so porotniki z 8 glasovi potrdili uboj, je bil Doberšek obsojen na šest let težke ječe.

Orzni slepar

ki se je hotel na lahek a nepošten način izkupati iz svojih dolgov, je Anton Trpin, oženjeni delavec iz Ranč. Danes mu izprašujejo vest v porotni dvorani strogi sodniki mariborski, ki jim je predložilo preiskovalno oblastvo v sojenje dva slučaja sleparstva, v katerih je izvalil Trpin od mariborskih denarnih zavodov pod zvito pretezo lepe denarce skupaj 50.000 Din.

Trpinu je prišlo lepega dne na pamet, da bi se dalo dobiti v Mariboru znatno posojilo, če bi se mogel s predpisanimi listinami izkazati za kakega bogatega posestnika. Hudobec ga je spomnil na njegovega lastnega strica Jakoba, imovitega in nezadolženega posestnika, na čegar nepremično imovino se gotovo ne bo nihče branil dati posojila. Anton Trpin si je znal priskrbeti nekaj takih listin in je res dosegel pri Mestni hranilnici mariborski, da mu je izplačala kot posojilo 10.000 Din ter se kot upnica vknjižila na posestvo Jakoba Trpina.

Toda veselje v zapravljanju tako lahko pridobljenega novca ni bilo popolno. Sleparija je prišla na dan, ne pa za enkrat še slepar. Ko se je po vasi že javno govorilo, kako je neznani lopov nabrisal uglednega posestnika Jakoba Trpina, se je zahotelo po enakem junaško-prefriganem dejanju tudi nekemu Ivanu Mejavšku. Ta je stopil čisto po naključju k Antonu Trpinu in mu razodel svoje načrte. V zahvalo za zaupanje je sedaj tudi Anton Trpin razkril Mejavšku, da je on tisti, ki je prevzel Jakoba Trpina. Tako je bilo prijateljstvo, poslovno kajkaj, v hipu popolno. Načrt za novo prevaro je bil kaj kmalu skovan. Anton Trpin si je izgovoril primeren honorar za instrukcije, kajti sedaj je imel res pošten namen, poravnati svojo prvo goljufijo in vrniti Mestni posojilnici prisleparjenih 10.000 Din ter postati vendarle neoporečen mož in se lepo izogniti kriminalu. Izganjal je pa vruga z belceubom...

Mejavšek je s pomočjo neke doslej še neznanke ženske poskrbel za listine na ime posestnika Pavla Mejana, pri notarju so dobili Anton Trpin, Mejavšek in ta ženska tudi overovljenje podpisov — in Posojilnica v Mariboru je izplačala Mejavšku 40.000 Din posojila. Anton Trpin je nastopal kot priča pod tujim imenom in vtaknil zato v žep 7000 Din iz tega novega posojila, ki ga je najel Mejavšek pod tujim imenom Mejana. Tona je res kmalu nato poslal Mestni hranilnici 10.000 Din, stricu Jakobu pa je pisal, da je zadeva urejena in naj ne poizveduje več o stvari. Toda današnja porota kaže, da stvar — zanj vsaj — ni bila prav nič urejena.

Tekom preiskave je Anton Trpin priznal prvo sleparijo. Drugo prevaro je priznal popolnoma samo v prvem štadiju preiskave, kasneje pa jo je tajil.

Ker sta bili pri današnji razpravi zaslišani le dve priči, je bila obravnava kmalu zaključena Ob 10. so se porotniki že povrnili s posvetovanja, kjer so potrdili obe stavljeni jim vprašanji glede hudodelstva sleparstva. Porotni senat je radi tega obsodil Antona Trpina na dve in pol leta ječe. Obsojenec je sprejel kaznen.

Senat: predsednik vdss g. Posega, vo-tanta dss g. Lenart in dss g. dr. Lešnik; zapisnikar g. Levstik. Obtožbo zastopa namestnik državnega pravdnika g. Sever; zagovornik odvetnik g. dr. Koderman.

Uboj v mariborski Ljudski kleti

je še vsem Mariborčanom v živem spominu, saj je preteklo od njega šele osem tednov. Obtožen je tega zločina 22letni Rudolf Štalcer, pekovski pomočnik s Tezna, ki je kritično nedeljo zvečer zabodel godca Karla Kebriča in ga spravil ob življenje.

V nedeljo 8. julija zvečer je bilo kot vsak svetek v Ljudski kleti prav živahno. Alkohol je razvnel številne goste v dovoljeni zabavi, godla je priljubljena harmonika in v polki ter valčku se je vrtilo staro in mlado. Proti polnoči pa je nenadoma nastal prepri med dvema omizjema. Psovkom so se pridružili kozarci in steklenice, ki so frčali kot bombe med sovražnima si frontama. Harmonikar Kebrič je prenehal z igranjem in skušal potolažiti najbolj razdražene goste. Re-vežu, očetu številne družine, se niti sanjalo ni, da mu je bila odločena smrt, čim je odložil harmoniko. Pomirljivo vplivanje Kebriča pretepačem seveda ni bilo všeč. Zlasti se je znesel nad njimi Rudolf Štalcer, ki je udaril Kebriča najprej po glavi, nato pa ga z levo roko zgrabil za vrat in ga suval proti zidu. Istočasno ga je — kakor trdi obtožnica — z nožem zabodel v prsa. Kebrič se je opotekel in se zgrudil na tla.

Zdravniki so ugotovili, da je bil Kebrič zadet naravnost v srce in ga tudi takojšnja zdravniška pomoč ne bi bila mogla rešiti.

Obtoženi Štalcer je tekom preiskave zanikal uboj, čeravno prizna, da je Kebriča res on grabil za vrat in ga sunil k točilni mizi. Toda zaslišane priče so izpovedale tako tehtne okoliščine, da javni obtožitelj z gotovostjo sklepa na Štalcerjevo krivdo. Hčerka pokojnega Kebriča, Alojzija, je videla popolnoma natančno, kako je obtoženec držeč njenega očeta za vrat zamahnil z desno roko z nožem v njegova prsa.

Pri današnji drugi razpravi, ki se je vršila proti Štalcerju, je bila porotna dvorana nabito polna. V prvi klopi avditorija so sedele sorodnice pokojnega Kebriča, oblečene v žalne obleke; med njimi je imela reva Kebričeva vdova. Štalcer, rojen na Dunaju, sicer razume slovenski, govoril pa je med obravnavo nemški.

Pozvan, da se izjavi o obtožbi, je Štalcer odločno zanikal, da bi bil zabodel Kebriča. Razne priče so izpovedale, da se je Štalcer obnašal zelo nasilno. Da bi bil pa ravno on izvršil ostuden zločin, ni mogel nihče potrditi, razen pokojnikove hčerke Alojzije, ki je po svojih trditvah čisto natančno videla, da je imel Štalcer nož v rokah in da je baš on zabodel očeta v prsa.

Ker so porotniki z 8 glasovi zanikali edino vprašanje na uboj, je bila ob 13. razglašena oprostilna sodba in je Štalcer takoj stopil na svobodo. Zagovarjal ga je odvetnik g. dr. Irgolič.

Mariborsko gledališče

Gledališka predstava v korist Udruga gledaliških igralcev.

Koncem tega tedna v prizori mariborsko gledališče vlezabavno burko. »On in njegova sestra«, ki je koncem letošnje sezone izredno zabavala občinstvo. Ker se bo vršila predstava na korist Udruga gledaliških igralcev, apeliramo na mariborsko občinstvo, da čim številneje poseti omenjeno predstavo in na ta način pripomore v teh za igralce izredno težkih časih njihovemu podpornemu fondu. Nastopi ves ansambel, režira g. Rasberger.

Ljudska knjižnica v Narodnem domu.

Z nastopajočo jesenjo se je sicer prav zadovoljivo dvignil promet v »Ljudski knjižnici«. Kulturnim potrebam Maribora pa obisk knjižnice še vedno ne odgovarja. Občinstvo torej opozarjamo ob pričetku dolgih večerov, da nabavlja »Ljudska knjižnica stalno najvažnejše novosti iz slovenske in ostale svetovne literature. V mariborski oblasti je »Ljudska knjižnica« nedvomno največja in najboljše založena knjižnica leposlovja. Uradne ure so ob četrtkih in sobotah zvečer ter v nedeljo dopoldne. Novi člani se sprejemajo ob vsaki uradni uri proti vstopnini Din 5. Izposojnina je bila ponovno znižana in znaša komaj toliko, da more knjižnica plačevati vsaj najnujnejše režijske stroške z izposojnino. Poslovni prostori, ki so najmodernejše urejeni z lepo čakalnico, se nahajajo v pritličju Narodnega doma, vhod iz Tatenbachove ulice.

Mariborski in dnevni drobiž

Dr. Karol Šavnik †

Včeraj je umrl v Ljubljani v starosti 54 let g. dr. Karol Šavnik, direktor Poštne hranilnice, bivši finančni delegat in honorarni profesor juridične fakultete v Ljubljani. Podlegel je težki želodčni bolezni. S pokojnikom lega v grob nedvomno eden naših največjih finančnih talentov, ki ga je dičilo ogromno znanje, neumorna delavnost in poštenost. Rodom iz veleugledne rodbine Šavnikov v Kranju, se je po dovršenem vseučiliškem študiju posvetil finančni stroki in bil kmalu poklican v ministrstvo na Dunaj, kjer je dosegel naslov sekcijskega svetnika. Po prevratu je postal finančni delegat v Ljubljani in je opravljal to odgovorno funkcijo do lanskega leta, ko je bil imenovan za direktorja Poštne hranilnice v Ljubljani. Pokojnik je napisal celo vrsto odličnih znanstvenih razprav, kot predavatelj pa je takoj znal navezati vse poslušalce. Truplo prepeljejo danes v njegov rojstni kraj Kranj, kjer je polože popoldne k večnemu počitku.

Gradbena dovoljenja.

Sinoči je mestni svet na svoji seji izdal med drugimi tudi sledeča gradbena dovoljenja: za prizidave továrni Doctor in drug in tkalnici v Mlinski ulici, zadrugi pekovi za zgradbo pekarnice, tvrdki Her-gouth za zgradbo kartonažne delavnice, g. Senekoviču za preureditev hiše Ob železnici, g. Brandlu za preureditev hiše v Strossmajerjevi ul., tvrdki Accetto za podaljšanje lope, oblastnemu odboru pa za zgradbo dveh trnadstropnih hiš v Strossmajerjevi ulici.

Drugi liki pri delavski koloniji.

Zidarska dela drugega dela delavske kolonije so dovršena in v soboto se bo tam praznoval drugi »likof«.

Proslava desetletnice proboja solunske fronte.

Mariborski pododbor Udruga rezervnih oficir in ratnika sporoča občinstvu, da je sklenil preložiti proslavo desetletnice proboja solunske fronte, ki bi se ime la vršiti 15. tm. na 7. in 8. oktobra. Preložitev se je sklenila na željo ministrstva vojske in mornarice, ki želi, naj bi se proslava izvedla skupno z vojsko in kar najsvečaneje po vsej državi.

Škratinka v Prekmurju.

Škratinka, ki je še pred kratkim razsajala po Murški Soboti, je hvala Bogu ponehala in v zadnjem času ni beležiti novih pojavov, tako, da se vrši pouk po šolah nemoteno.

Zborovanje vinogradnikov

iz mariborske oblasti bo v nedeljo dne 23. septembra ob 10. v Ptuj v mestni dvorani. Na dnevnem redu je zaključitev druge oblastne vinske razstave, razdelitev diplom in kolajn ter sklepanje o prireditvi tretje vinske razstave in sejmaja mariborske oblasti v Ptuj. Vinogradniki iz mariborske oblasti se naj zborovanja polnoštevilno udeležijo, ker bo na tem zborovanju spregovorjena še marsikaka beseda v korist vinogradnikom.

Zanimiv globetrotter

se je včeraj pojavil na mariborskih ulicah. Invalid je ter ima tablico z napisom »13 let po svetu...« Njegovo skromno prtljago vozita dva, v navaden voziček vprežena psa.

Naknadno licencovanje

plemenskih bikov za ptujski okraj bo v četrtek dne 27. septembra od 8. ure na sejmšču v Ptuj. Prignani bodo biki, ki niso dobili spomladni licence ali takšni, ko so sedaj komaj dorasli ali bili nakupljeni. — Bik, ki nima licence, se ne sme pripuščati k plemenitvi in je kaznen zelo visoka in stroga.

Društvo jug. akademikov v Ptuj.

V soboto, dne 15. septembra ob 8. zvečer se bo vršilo predavanje v Narodnem domu. Predava odvetniški koncipient g. Jurij Sluga o »Štefanu Radiću in hrvaškem kmetskem pokretu«. Vabljeni prijatelji društva. — Odbor.

K invalidski tomboli,

ki se bo vršila v nedeljo, dne 7. oktobra, prispeva mestna občina voz premoga. To je sklenil mestni svet sinoči na svoji seji.

Vse šolske knjige

in šolske potrebščine so po najugodnejših cenah na razpolago v knjigarni Tiskovne zadruge na Aleksandrovi cesti št. 13.

Razstava sodobne kulture v Brnu (ČSR)

Posetniki razstave sodobne kulture v Brnu se opozarjajo, da je generalna direkcija državnih železnic v Beogradu z oldokom z dne 15. avgusta dovolila 50% popusta pri povratku iz omenjene razstave v dobi do 21. septembra za vse vlake, razven S. O. E. Na češkoslovaških železnicah velja za posetnike popust 33% za potovanje v Brno in nazaj.

Listnica z denarjem

je izgubil nekemu kmetiču z Dravskega polja, ki je popival v neki gostilni. Mož trdi, da so mu listnico izmaknili drugi pivci. Ker je bil precej vinjen, je mogoče listnico tudi izgubil na poti iz gostilne.

Preprečeni vlomi.

Stanovanja, ki so v počitnicah ostala brez varstva, so bila v veliki nevarnosti pred vlomilci, dokler ni policija z detektivi in stražniki uvedla posebnega nadzorstva nad njimi. Ker je vedno manj osebja, je bilo letos to nadzorstvo težavno, vršilo se je pa kljub temu nad 35 stanovanji in nikjer ni bilo vlomilskih poskusov.

S trebuhom za kruhom.

Pretekli četrtek je odpotovalo iz Murške Sobotice v Južno Ameriko (Argentinijo in Uruguay) na delo 43 deklet, fantov in mladih mož iz raznih krajev našega sreza. Potovali so preko Zagreba v Hamburg, kjer se bodo vkrcali na ladjo, ki jih odpelje v tujino, neizvestni usodi nasproti. Potovanje traja približno mesec dni in stane okrog 7000 Din za osebo. Ljudje ostanejo v Ameriki 10 do 15 let, da si prihranijo nekaj denarja, nato pa se vrnejo v domovino, kjer si potem z denarjem kupijo posestva. Ne vsi! — Premnoge žal požre mračna tujina, kjer izginejo brez sledu, drugi zopet si ustvarijo tam svoj dom in srečno žive v novi domovini, kjer se nahaja že precejšnje število naših ljudi. Težko in solz polno je bilo slovo na kolodvoru od domačih, kar pa ni čuda, saj so šli vsi v temno bodočnost in nihče ne ve, kaj mu prinese tujina, pogubo ali srečo. Želimo jim od srca zadnje.

Tombola Sokola v Murški Soboti.

V nedeljo se je vršila v Murški Soboti običajna vsakoletna tombola murskosobškega »Sokola«. Druga leta se je tombola vršila v Szaparyjevem parku, letos pa tega iz neznanih vzrokov zastopnik Szaparyja, odvetnik dr. Aleksander Valvi ni dovolil, tako, da se je tombola vršila v drevoredu pred parkom. Udeležba je bila sicer prav zadovoljiva — preko 1000 ljudi —, bila bi pa sigurno mnogo večja, ko bi se tombolske karte lahko prodajale že poprej, ne pa šele zadnja dva dneva. Sokolsko društvo je prošnjno za tozadevno dovoljenje vložilo pri ministrstvu poljeprivrede in voda že letos marca meeca, dobilo pa je na ponovne ekspresne in elegračne urgence rešitev šele v — četrtek. Predno pa ni dovoljenja, se pa karte seveda ne smejo prodajati. Ozirom na te žalostne razmere je društvo na doseženem uspehu le častitati in je beležiti zlasti vesel pojav, da se je tombole udeležilo v pretični večini ravno kmetsko prebivalstvo iz bližnje in daljne okolice. Bilo je med številnimi drugimi dobitki deset krasnih tombol, od katerih je prvo — 10 tonski vagon premoga — zadel Karol Fartelj, posestnik v Bokračih. Med tombolo in po tomboli na veselici v hotelu »Pri kroni« je svirala vrla godba na pihala iz Gorican v Prekmurju. Tudi veselica je bila dobro obiskana. Upamo, da bo imel »Sokol« poleg moralnega, tudi lep gmoten uspeh, saj gre čisti dobiček v fond za gradbo prepotrebne Sokolske doma.

Vlomilski poskus

Neka gostilničarka na Tržaški cesti je sredi noči opazila nekega moža na strehi kegljišča. Da ni kak nedolžen mesečnjak, ji je bilo takoj jasno in poklicala je orožnika, ki stanuje v hiši. Z orožnikom sta potem opazovala ter videla še neke sumljive postave pri plotu, ob kegljišču pa prislonjeno daljšo lestvo. Orožnik je zaklical moža na strehi. Mož se je takoj potuhnil, kar so storile tudi postave ob plotu. Orožnik je parkrat ustretil, nakar se je čulo lomastenje in bežanje. Prepodeni vlomilci so odvrle tudi lestvo seboj. Zjutraj se je videlo, da so odtrgali od kegljišča tudi nekaj lat in desk. Vidi se, da so namenili svoj obisk hišnemu gošpodariu, ki je seda ravno odsoten.

Zanimivosti iz živalstva

IZUMRLE PASME SE VRAČAJO. — OTOK BELIH PSOV. — ZVERINJAK PRI DETROITU.

Na jugu Rusije leži sredi stepe nekdanji veleposestniški majorat Askanja-Nova. To je tako zanimivo posestvo, da se bo zanj težko našlo primeru. Tu se namreč ukvarjajo s poskusi, da bi spravila izumrle živalske vrste zopet na svet v novih, čim podobnejših tipih.

Pred dobrimi štirimi leti so opazili, da so na tem posestvu živali, glede katerih se ni dalo razumeti, kako so došle v to pokrajino. Tako n. pr. so našli neko posebno vrsto konj — pol konj, pol cebra in zanimive potomce starih bivolov-bizonov. Te in še druge čudne pasme se dajo razložiti samo na ta način, da so si razne živali od domačih do ekso tičnih iz nekdanjega graščinskega malega zoološkega vrta izbrale okolico Askanje-Nove ter se tu v popolni prostosti križale med seboj.

Tem so se zatekli tudi orjaški bivoli-bizoni iz beloveškega pragozda. Pravih bizonov je danes samo še okrog 700 na svetu, okrog Askanje-Nove je pa nastala nova bizonska vrsta ali pasma.

Razvoj živalstva na Askanja-Novi so vzeli v roke znanstveniki in tekom štirih let so že dosegli nepričakovane rezultate. Iz vseh delov sveta so zbrali tu razne posebno zanimive živalske eksemplare in sedaj imajo že izračunano, v kolikih letih bodo obnovili razne, skoraj že izumrle vrste. Mnogo frapantno podobnega se je že doseglo.

»Otok belih psov« je najnovejša odkritje. Ta otok je zapadno od Madagaskarja in odkril ga je francoski parnik »Le Gaulois« slučajno. Ko je posadka zagledala otok, ki ni označen na nobenem zemljevidu, je odšlo takoj nekaj mož s čolnom na ogled. Na obali ni bilo sledu človeških prebivalcev, pojavil se je pa kmalo srednje velik beli pes, ki je parkrat zalajal. Naglo se je zbralo okrog njega večje krdo belih psov. Francoski mornarji so otok preiskali ter ugotovili, da so psi njegovi gospodarji. Nobene sledi niso našli, ki bi pričale, da so bili kedaj ljudje na otoku. Opazili so tudi, da psi izorno plavajo ter da se pre-

življajo v glavnem z ribolovom, ker je vegetacija otoka jako skromna in ker na njem ni nobene divjačine. Gotovo je valovje iz kake razbite ladje zagnalo par psičkov na prod otoka, kjer so se potem samostojno razmnožili ter prilagodili življenju.

Velikopotezni Amerikanci ne marajo več zverinjakov in zooloških vrtov, kakoršni so po Evropi. Pri nas ogledujejo prosti ljudje za rešetkami in ograjami zaprte živali — posamezne ali cele skupine, v novem ameriškem zverinjaku pri Detroitu so pa zverine — proste in ljudje ograjeni.

Velikansko zemljišče je točno po geografičnih podakih glede rastlinstva, kamenja itd. preurejeno v pokrajino iz vseh delov sveta. Tu je kos indijske džungle, tam kos avstralskega pragozda, afriške puščave itd. Tu čreda slonov, antilop, tam velika skupina levov in tigrov, tu so zopet v svojih vodah krokodili, tam razne opice v svojih goščavah in tako je vsak del kakor izrezan iz svoje prave domovine. Vmes vodijo ceste za ljudi od obeh strani zavarovane ali zaprte z globokimi in širokimi jarki.

Primerne ločene so tudi posamezne živalske vrste kakor mesojedci od rastlinojedcev in posebej še roparske živali. S poti za gledalce se dobro vidi, kako levja družina gleda in rjove preko jarka, ki jo loči od bivolske črede, a se končno pomiri, ker že itak ve, da je vse brezuspešno in da se bo končno redno ob času in od gotove strani pojavil zaželeni plen. Meje med posameznimi oddelki so tako naravne, da ne dobi gledalec nikdar utisa živalskega jetništva in prisiljenega življenja.

Posebna dobra stran tega zverinjaka je pa ta, da med gledalci ni one grde objektivnosti, ki se po naših zooloških vrtovih kaže v toliki meri napram ujeti živali, ter da obiskujejo vse dele ogromnega živalskega kraljestva le oni, ki imajo poleg zdravih živcev in zaupanja v varnostne naprave tudi dovolj smisla za naravo.

Sport

PRED HAZENSKIM PRVENSTVOM.

V nedeljo se prične tudi za hazeno jesenska kampanja. Žreb je določil za prva nasprotnika SK Maribor in SK Ptuj. Tekma se bo odigrala v Mariboru. Družina SK Ptuj je poslednji čas vestno vadila in odigrala več tekem, n. pr. z Ilirijo, z Muro in je vedno častno odrezala. Družina SK Maribora je imela jako dolge počitnice; njena poslednja igra je bila 8. julija v Zagrebu (medmestna tekma Zagreb—Maribor), na domačem igrišču pa 26. junija v mednarodni tekmi z SK Slavijo iz Prage. V kaki formi so torej Mariborčanke, nam ni znano; vemo le, da so nekaj časa sem pridno vadile. Pričakujemo, da bodo vzele prvenstveno tekmo dovolj resno. Če ostanejo v nedeljo zmagovalke, jim ne more uiti prvenstvo l. 1928. za mariborsko okrožje. Kajti koncem pomladanske sezone je bila prvenstvena slika naslednja:

1. SK Maribor	2	2	0	0	25:10	4
2. SK Ptuj	2	1	0	1	11:16	2
3. SK Mura	2	0	0	2	5:15	0

Deutscher Sportverein Leoben v Mariboru.

SK Rapid ima v nedeljo gosta, ki še ni igral v našem mestu. V »SV Leobnu« bomo spoznali moštvo, ki se ponaša z znanjem, kakršnega je treba respektirati. Tako vsaj je sklepate iz rezultatov, ki jih je dosegel SV Leoben v zadnjih tednih v Avstriji. — Drugo nedeljo 23. tm. pa bo igral z Rapidom v Mariboru graški prvak GAK.

Naši Sokoli olimpijci v Zagrebu.

Školska vrsta olimpijskih zmagovalcev bo imela v nedeljo v Zagrebu javen nastop in pokazala tudi hrvatski prestolici svoje znanje, s katerim si je pridobila priznanje vsega sveta. V Zagrebu vlada za to prireditev velikansko zanimanje. Zlasti težko seveda pričakujejo športniki svetovnega prvaka Štuklja.

Mariborčani v medmestni tekmi Ljubljana—Celovec.

V nedeljo 16. tm. se bo vršila v Ljubljani medmestna nogometna tekma Celovec—Ljubljana, v kateri nastopijo za Ljubljano tudi nekateri igralci mariborskega okrožja. Po tej tekmi bo kapetan podzveze sestavil končnoveljavno enajstovico, ki naj predstavlja 23. tm ljubljansko podzvezo v tekmi za zlati pokal JNS s Subotico.

Prvenstvo Zagreba v tenisu.

Te dni je bil odigran teniški turnir za prvenstvo Zagreba. Časten naslov prvaka si je priboril Haškovec Schäffer v skupini poedincev in v skupini dvojic z Leyrerjem. Kakor znano je Schäffer od pomladi tudi prvak Zagreba na nadkritem igrišču.

Jan Koželuh—prvak ČSR.

V nedeljo je bil zaključen mednarodni teniški turnir za prvenstvo ČSR v Pragi. V skupini gospodov—posamič je odpravil Jan Koželuh Irca Rogersa 6:1, 6:3 in je v finalu premagal Avstrijca Matejko 6:0, 6:3, 4:6. S tem je dosegel naslov prvaka češkoslovaške republike v tenisu. — Mesto prvakinje ČSR si je priborila ga Deutschova.

Nov rekord v lahki atletiki.

Te dni je ob priliki lahoatletičkega mitinga v Ulmu izboljšala atletinja Jungkranz iz Ulma svetovni rekord v oboroženem metanju kroglice. Dosegla je 20.38 m, desno 11.035 m, levo 9.35 m. Tako je posekala Poljakinjo Konopacko, ki je šele oni teden metala rekordno 19.32 m!

Beraška nadloga v Varšavi

Varšava je polna beračev in so med njimi zastopani vsi sloji. Jako mnogo je invalidov, mladeničev brez roke ali noge, ki vsled prevelike brezposelnosti ne morejo najti zaslужka. Relativno največji uspeh imajo stare dame v globoki črni, ki stegajo roke in prosijo samo z oč-

mi. Neredek pojav so tudi siromašne ženske v kotih glavnih ulic z otroci okrog sebe. Pogled nanje je zelo tragičen, posebno v hudih zimah. Okrog cerkev se zbirajo stari berači, ki stalno ponavljajo molitve. Često pa se beraštvo spaja tudi s poulično trgovino. 8- do 10letni dečki, ki prodajajo vžigalice, cigarete itd., so izredno spretni v tem poslu in napravijo dobre kupčije.

Med berači pa se nahajajo seveda tudi premeteni sleparji. Na primer: V travaj vstopi lepo oblečena ženska in nagovori najbližje sedečega gospoda: »Prosim, 20 grošev za razglednico.« Navadno dobi ženska denar takoj izplačan, nakar bliskoma izgine, ne da bi izročila kupcu razglednico. To so takozvane tramvajske specialitine. Je pa še polno drugih sleparjev, ki izrabljajo občinstvo in imajo policija z njimi polno posla. Sploh je v Varšavi toliko beračev, da to vsa tujca preseneti.

Doživljaji starih čevljev

V današnji dobi statistik je prišel neki šofer v Parizu na originalno idejo, da statistično ugotovi nepoštenost svojih sodobnikov. Ni vzel v roke niti knjige niti časopisa niti registre sodišča ali policije, ker v teh ni vseh nepoštenjakov, temveč je skrbno in lepo zavil v papir svoje stare čevlje in jih pustil v avtomobilu, kakor da je kdo pozabil zavitek. Na en sam dan je peljal 31 potnikov in opazoval, kaj bodo storili. Pri plačeva-

nju je opazil šofer svoj zavitek v njihovih rokah in vsakokrat zahteval, da mu ga vrnejo. Nič manj kot 17 strank je mirno vzelo zavitek in ga hoteli odnesti s seboj. Dva potnika sta se čutila celo tako razžaljena, da sta pričela šoferja psovati. Končno pa sta mu le vrnila zavitek, o katerem sta mislila, da je v njem bogve kakšna dragocenost. Le trije od vseh potnikov so pustili zavitek pri miru, kakor da ga sploh ne bi opazili, 11 strank pa je opozorilo šoferja, da je v avtomobilu pozabljen predmet. Torej, nad 50 odstotkov potnikov je dokazalo svojo nepoštenost. Zanimivo bi bilo zvedeti, kako bi uspel tak poskus v drugih mestih.

Genijalnost turškega pesnika

Turški pesnik Kiazim bej ni bil zadovoljen s kritikami kritikov, ki so mu odrekli vsako genijalnost. Na vse načine je poskušal, da bi spravil kritike v dobro voljo in jih pridobil zase. Ko pa mu to le ni uspelo, se je odločil za novo sredstvo. Šel je k nekemu carigraskemu specialistu in zahteval, da naj se izjavi o njegovih možganih. Zdravnik je res izdal spričevalo, da so možgani pesnika Kiazima nenavadno težki in da je torej njegova genijalnost izven dvoma. Kiazim je potem to spričevalo prepisal in je poslal vsem svojim kritikom. Ali pa je s tem sredstvom potem tudi pridobil kritike na svojo stran, o tem turški časopisi molče. Najbrž mu tudi ta genijalnost ni nič koristila.

Lepa Turkinja

ceni lepo perilo in skrbi, da bo dolgo trajno in se vedno bleščalo od snage. Ona radi tega rabi le

SCHICHTOVO MILO

Edgar Wallace:

Žaba z masko

(The Fellowship with the Frog.)

In res je bil filozo., četudi tokrat ni kazal nobenega ravnotežja, ki je glavna lastnost vseh filozofov. Debeli mož je bil ves iz sebe. Zbegano in nerodno je sedel na robu svojega stola, kakor tedaj ko je bil v Heron-klubu.

»Upam, da mi boste oprostili, ker sem prišel sem, kapetan Gordon,« je dejal. »Mogoče res nimam pravice hoditi s svojimi skrbmi k Vam.«

»Veseli me, da me smatrate za prijatelja,« je dejal Dick, ko mu je stisnil roko. »Poznate gospoda Elka?«

»Mi smo stari prijatelji,« je rekel Johnson in za hip se je vrnila vsa njegova ljubeznivost.

»Na vsak način moram zajutrkovati,« je dejal Dick. »Hočete biti moj gost?«

»Prav rad. Danes itak še nisem ničesar zavžil. Stvar je namreč ta, gospod Gordon, da me je stari vrget na cesto.«

Dick ga je začudeno pogledal.

»Kaj, Maitland Vas je odpustil?«

Johnson je prikimal. »In pomisliti je treba, da sem staremu vragu služil toliko let za neznatno plačo. Nikdar mu nisem dal kakega povoda za najmanjšo pritožbo. Tisoči in tudi milijoni so šli skozi moje roke. Vse se je ujemalo do belice. Seveda — če ne bi bilo tako, bi bil stari itak sam to odkril. To je največji matematik, kar jih poznam. Dvakrat tako hitro računa in piše kot drugi ljudje,« je pristavil z nekakim občudovanjem.

»Pravzaprav je čudno, da ima človek tako neokretnega obnašanja in robatega jezika tolike talente,« je menil Dick.

»Za mene je čudež odkar ga poznam,« je priznal Johnson. »Če govori, bi si človek mislil, da je cestni pometač, a je vendar zelo načitan mož z veliko izobrazbo.«

»Ali si zapomni mogoče tudi letnice?« je vprašal Elka spoštljivo.

»Seveda si jih zapomni,« je pripomnil Johnson resno, »in še kako! Čuden človek je in če je tudi v nekaterih ozirih tako neprijeten, star gospod. Tega ne pravim, ker me je odpustil, tega mnenja sem bil vedno. Samo to je, da nima niti iskric dobrote. Mislim, da je edino, kar je človeškega na njem, njegova ljubezen do malega dečka.«

»Katerega malega dečka?« je vprašal Elka z največjim zanimanjem.

»Videl ga še nisem,« je rekel Johnson. »Otroka še nikdar niso pripeljali v urad. Niti tega ne vem, čigav otrok je. Najbrž bo pa Maitlandov vnuk.«

Nekaj časa je vladal molk.

»Sedaj razumem,« je dejal Dick tiho. V tem trenutku se mu je zdelo, da je uganil nekaj žabje skrivnosti.

»Zakaj Vas je odpustil?«

Johnson je zmajal z ramo. »Radi prave neumnosti. Ko sem prišel danes jutraj v urad, je bil že tam, kar je jako neobičajno, ker prihaja po navadi eno uro pozneje, ko smo mi vsi drugi že v pisarnah. «Johnson,« je dejal. »Vi poznate gospodično Bennet?«

Potrdil sem, da imam to čast. »In kakor čujem,« je nadaljeval, »ste bili že parkrat povabljeni na kosilo.«

»Res je, gospod Maitland,« sem odgovoril. »Dobro, Johnson,« je dejal Maitland, »odpuščen ste.«

»To je bilo vse?« je vprašal Dick osuplo.

»Da, vse,« je rekel Johnson. »Ali zamorete to razumeti?«

Dick ni odgovoril. Radovedni Elka, ki je hotel čim več zvedeti o Maitlandu, je pa vprašal:

»Gospod Johnson, tolika leta ste bili skupaj s tem človekom, ali ste opazili na njem kaj posebno sumljivega? Ali je sprejemal tajne obiske? Ali se Vam ni zdelo, da ima kake zveze z žabami?«

»Z žabami?« Johnson je široko odprl oči in tudi po glasu se mu je poznalo, kako zelo se čudi. »Bogvaruj, ne! Ne morem si niti misliti, da bi o teh ljudeh sploh kaj vedel. No, gospod Elka, ničesar nisem slišal, videl ali bral, kar bi zamoglo na mene napraviti ta vtis.«

»Videl ste pa vendar le poročila o njegovih poslovnih transakcijah in ali ni med njimi ničesar, da bi se dalo sklepati, če so Maitlandovi dobički bili kedaj v zvezi s kakimi zločini? Mogoče Vam bo tudi znano, če se je Maitland kedaj interesiral za nakup in prodajo francoskih likerjev.«

Johnson je zmajal z glavo. »Ne gospod inspektor, on se bavi samo z realitetami. Posestva ima v Angliji, Južni Franciji in Ameriki. Tudi na borzi je igral in precej se je zaslužilo, predno je padla marka.«

»Kaj mislite sedaj storiti, gospod Johnson?« je vprašal Dick.

»Kaj hočem storiti, gospod. Imam že blizu 50 let in ker sem večino svojega življenja prebil v eni službi, je malo verjetno, da bi dobil drugo mesto. K sreči sem si pa prihranil nekaj denarja in tudi par kupčij se mi je posrečilo, za kar moram biti staremu hvaležen. Ravno toliko denarja imam, da se bom lahko skromno preživel. Prišel sem pravzaprav, da bi Vas vprašal, če bi Vam bila znana kaka službica za mene. Rad bi delal in najraje še z Vami.«

Dick je bil v zadregi, kajti kamorkoli se je ozrl, nikjer ni našel kakšnega mesta za gospoda Johnsona. Ni mu pa hotel vzeti upanja.

»Potrpajte nekaj dni, da stvar malo premislim,« je dejal. »Kdo je pa sedaj Maitlandov tajnik?«

»Ne vem. Na njegovi mizi sem pa videl ležati na gospodično Bennet naslovljeno pismo. Tedaj mi je šinila v glavo celo misel, da ponuja mogoče njej moje mesto.«

Dick je bil ves začuden. »Kako ste si mogli kaj takega misliti?«

»Ne vem, toda parkrat me je stari vprašal po Rayevi sestri. To je bilo prav tako čudno kot vse, kar je počel.«

Elku se je Johnson zelo smilil. Jasno je bilo, da ni bil sposoben za konkurenčni boj in možnosti, ki se nudijo možu dobrih štirideset let, ki je bil vedno samo v eni službi, so bile v praktičnem oziru enake ničlam.

»Ne verjamem, da bi gospodična Bennet sprejela to ponudbo, če bi jo stavil gospod Maitland. Prosim, dajte mi Vašo addresso za slučaj, da bi Vam imel kaj za sporočiti.«

»Fitzroy Square številka 431,« je dejal Johnson in se mrmrljaje opravičeval radi male umazane vizitke, ki jo je ponudil. Šel je proti vratom in se z roko na ključki še nekoliko obotavljal.

»Jaz — — jaz imam gospodično Bennet zelo rad,« je dejal počasi. »In rad bi, da bi zvedela, da gospod Maitland ni tako slab, kakor izgleda. Ne bi se mu rad pokazal nevhvaležnega.«

»Ubogi vrag,« je rekel Elka in gledal za možem, ki je s povešeno glavo šel proti Harley Terrace. »To je udarec zanj. Vi bi mu bili skoraj izdali, da ste Maitlanda danes jutraj že videli? Opažil sem to in pripravljen sem bil, da

Vas prekinem. Kajti to je skrivnost mlade dame,« je dejal Elka očitajoče.

»Dal Bog, da ne bi bilo tako,« je vzdihnil Dick. In komaj zdaj se je spomnil, da je vendar gospoda Johnsona povabil k zajuterku.

21.

Okoli polnoči je bil Elka nujno klican v Fitzroy Square številka 431. Izvršil se je vlom v Johnsonovo stanovanje in ko je Johnson vlomilca zasačil, je dobil z nekim težkim predmetom tako hud udarec po glavi, da se je onesvestil.

Ko je dospel Elka, je sedel filozofo obvezan bled in trepetajoč na zofi. Hiša je mrgolela od policistov, na cesti se je pa zbrala razburjena množica ljudi.

»Dobil je prav pošten udarec,« je priznal Elka. »Vendar dvomim, da je to storila žaba sama, čeprav zatrjujete, da se je za to izdal. Kolikor se spominjam, žaba nikdar ni izvršila kakega napada sama.«

Elka je najnatlačnejše preiskal stanovanje. Ko je prišel v spalno sobo, je našel v bližini odprtega okna listek za garderobo. Bil je zeleni listek, potrdilo o prevzetem blagu, ki je obstojalo iz ročne torbice. Izstavljen je bil od zadnje postaje severne železnice.

Elka je stopil s papirjem k luči, da bi razložil datum štamplje.

Torba je bila oddana pred štirinajstimi dnevi. Elka je oprezno vzletel listek in ga shranil v svojo denarnico.

Glede napada se je Elku zdelo pomembno to, da bi se bil mož, ki ga je izvršil, sam izdal za žabo.

(Dalle prihodnjic.)

Mali oglasi, ki se objavljajo v posredovanju in socialne namene občinstva: vsaka beseda 50 p, najmanjši znesek Din 5.—

Mali oglasi

Zanimivo, dopisovanje in oglaševanje: vsaka beseda 50 p, najmanjši znesek Din 10.—

Zapestnica,
zlata z 2 dijamanti in safirni se je zgubila na poti Kralja Petra trg — Studenski gaj. Proti nagradi oddati v Dr. Vrstovškovi ulici 6, I. nadst., stan. 17. 1722

Kompletno opravo spalnice
za eno osebo prodam po jako nizki ceni. Aleksandrova c. 44, I. nadst. desno. 1721

Rožnata foulard svila
za poletne obleke od 68 Din naprej pri J. Trpinu, Maribor, Glavni trg 17.

Kupim staro zlato
srebrni denar, umetno zobovje po najvišjih cenah. — Ilger-jev sin, urar in juvelir, Maribor, Gosposka ulica 15. X

Popravilo ur
hitro, ceno in točno z 1—5 letnim jamstvom pri trdku A. Stolec, Maribor, Jurčičeva ul. 8. Po stenske in stojišne ure se pride na dom! 1538

Sobo-in črkosilkanje
izvršuje po ceni, hitro in okusno Franjo Ambrožič, Grajska ul. 2. 1348

Hiša
na zelo lepem kraju z vsem inventarjem se takoj ugodno proda, Maribor, Linhartova ulica 12. 1720

Novo meblirana soba
s posebnim vhom pri južnem kolodvoru se odda boljšemu gospodu takoj v našem. Naslov pri upravi »Večernika«. 1716

Stanovanje
iz treh sob, kuhinje, lokalom in vsemi pritliklami se odda s 1. oktobrom. Naslov v upravi lista. 1717

Operna pevka Kovič-Zamejčeva
prične z 10. septembrom poučevati solo petje in glasovir. Prihlase sprejema na stanovanju od 13. do 15. ure do 10. tm. v Smetanovi ulici 34. 1676

SOLSKKE KNJIGE

ZA VSE SREDNJE, MEŠČANSKE IN OSNOVNE ŠOLE TER SOL. POTREBSČINE DOBITE

V KNJIGARNI TISKOVNE ZADRUGE
MARIBOR, ALEKSANDROVA C. 13

Zahvala

Za ob času težke bolezni in ob smrti najine nepozabne miljenke

Dragice

nama izkazano sočustvovanje in sožalje, izrekava tem potom najino najprisrčnejšo zahvalo.

Osobito zahvalo pa sva dolžna vsem onim, ki so okitili z nežnim cvetjem poslednji dom najine edinke, deci otroškega vrtca iz Melja, ki je spremila svojo malo družico k preranemu grobu ter vsem, ki so v tako obilnem številu prihiteli ob odprti grob, k zadnjemu slovesu.

Maribor, dne 12. septembra 1928.

1719

Ludvik in Pavlica Ornik

ORANZADA PATRIA

Citronada in Mandarinka »Patria« so najfinejši naravni sadni soki. Stalna zaloga je pri

JAKOBU PERHAVEC, MARIBOR, GOSPOSKA 19

tovarna za izdelovanje likerjev, dezertnih vin in sirupov.

Na drobno

Na debelo

Izdaja Konzorcij »Jutra« v Ljubljani; predstavnik izdajatelja in urednik: Fran Brozovič v Mariboru. Tiska Mariborska tiskarna d. d., predstavnik Stanko Detela v Mariboru.